

bejendelse have; saavidt jeg i dette Dieblif huffer, er der etsteds her paa Sjælland i en Commune 10 eller 20 Mænd, som udtryffeligen have erklæret, at de ikke staae i noget-somhelst Forhold til noget-somhelst Troesfund. Hvorvidt dette i Virkeligheden finder Sted, kan jeg ikke bedømme, men hvad jeg har anført, synes mig klarligen at godtgjøre; at man ikke bør sammenblande de to Ting, at man ikke bør kalde Communen Menighed og omvendt. Hvad er det, som danner en Menighed? Det er Menneskenes Forhold til Christendommen gjennem Sacramenterne, og de, som ere døbte, og de, om hvilke Communionsbøgerne ophylse, at de søge Alterens Sacramente, kun de ere Menighedens Medlemmer og ingen Andre. Det er dernæst bestemt i Forslaget, at Præsten skal prædike og katechisere til Prøve for Menigheden, og det er i den Anledning af en æret Rigsdagsmand, jeg troer af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), blevet yttret, at Prædikenerne vilde for Menigheden være det Afgjørende med Hensyn til Præstens Valg, jeg maa nu tværtimod sige, at det snarere kommer an paa Katechisationen, idet Prædikenen i disse Prøver ikke vil kunne afgive den Garanti for Præstens Dygtighed, som Katechisationen, hvor Præsten frit skal bevæge sig med sine egne Tanker, gennemkydsede af den tilstedeværende Ungdoms Tanker og Svar, og ligesom lægge sin egen Personlighed for Dagen (En Stemme: Der skal ifølge Lovforslaget katechiseres!). Det veed jeg meget vel, at dette staaer i Lovforslaget, men, da det blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), at Prædikenen efter hans Formening vilde være det Vigtigste, vilde jeg i Modfætning dertil fremhæve, at jeg ansaae Katechisationen for det Vigtigste, ligesom det ogsaa i ethvert Tilfælde af flere Folkethingsmænd er antydet, at denne Bestemmelse med Hensyn til Prøven ikke er syldbestjørende. Om man skal fordele Prøven paa 3 Dage, hvorved Præsten mere kan, om jeg saa maa sige, lægge sin Dygtighed i kirkelige Forretninger for Dagen, mere kan gjøre sin Personlighed gjældende ligesom perspectivisk for Menigheden, veed jeg

ikke; jeg har ofte tænkt paa, hvorledes der kunde lægges en fuldstændigere Prøve for Dagen, men jeg kan ikke sige, at det er lykkes mig at løse dette Problem. Det forekommer mig at være vanskeligt at faae Noget at støtte en Dom til af hvad der saaledes paa en enkelt Dag kan præsteres. Man maa jo ogsaa spørge, hvad Menigheden begjærer. Naar en Menighed har et freidigt kirkeligt Liv, vil den kunne sige selv, hvad den begjærer af sine Præster, og hvad den ønsker af dem. Men, hvor dette ikke er Tilfældet, og vi vide, at det ikke i Almindelighed er Tilfældet, da spørger jeg: Kan Menigheden altid være sikker paa sin Dom, naar det ikke er aldeles klart for den selv, hvad den ønsker? — Præsterne vide jo i Almindelighed Intet om Menighederne, men jeg skalde ikke undre mig over, at man kun ønsker at have Garanti for, at Menighedernes Bedste blev iagttaget. Jeg kan ikke have nogen Mening om, hvorledes det staaer til i Sønderjylland, hvor denne Valgmaade er indført; ialtsald har jeg ikke nogen begrundet Mening derom, men hvad jeg veed af Fremgangsmaaden derovre, har ikke beroliget mig med Hensyn til, at denne Valgmaade er den rigtigste og hensigtsmæssigste. Seer man hen til Lovforslagets enkelte Paragraphers Indhold, da viser det sig, at Apparatet er temmelig vidtløftigt, og at det altid er muligt, at ingen af de tre Præsenterede gesalder, og saa vil altsaa den hele Valghandling igjen komme for, hvilket, især da Tiden derved utilbørligt kan udtrækkes, ikke vil være til Menighedens Bedste. Jeg tænker mig, at der kunde gøres en Overtgang til et Lovforslag af den Natur derved, at der gik nogen Tid hen, og at man forsøgte at lade Biskopperne hyppigere besøge Menighederne, saaledes at der kom et andet Forhold mellem Menighederne og Biskopperne tilveie. Saaledes som Forholdet nu er, vide vi, at disse Bistatser gaar meget sjældent for sig, og at de ikke kunne være Andet end mere overfladiske, end ønskeligt var. Jeg ønsker ikke, at den Control, som Geistlighedens Liv og Præsteembederne ere undergivne af den høiere Geistlighed, skal ikkun være et Skin eller bestaae alene i Schemaer, Indberetninger, Protokoller og Dørlige, hvortil man i de forløbne Tider har